КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНИХ МОВ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

щодо підготовки, оформлення та захисту курсових проєктів
для здобувачів спеціальності 035 Філологія
освітньо-професійних програм
035.065.01 Мова та література (китайська)
035.069.02 Мова та література (японська)
освітній рівень: перший (бакалаврський)

Київ-2026

Методичні рекомендації щодо написання та оформлення курсових проєктів для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 035 Філологія освітньо-професійних програм 035.065.01 Мова та література (китайська) і 035.069.02 Мова та література (японська) Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Київ, 2026. 36 с.

Упорядники:
Семеніст Іван Васильович, декан факультету східних мов, доктор філологічних наук, професор;
Комісаров Костянтин Юрійович, доцент кафедри японської мови і перекладу, кандидат філологічних наук, доцент;
Москальов Дмитро Петрович, завідувач кафедри східної культури і літератури, кандидат філологічних наук, доцент;
Цимбал Світлана Віталіївна, завідувач кафедри китайської мови і перекладу, кандидат філологічних наук;
Костанда Ірина Олександрівна, професор кафедри китайської мови і перекладу, доктор філологічних наук;
Аністратенко Лідія Сергіївна, доцент кафедри японської мови і перекладу, кандидат філологічних наук.
Боришполець Юлія Василівна, старший викладач кафедри японської мови і перекладу;
Стелюк Маргарита Андріївна, старший викладач кафедри східної культури і літератури.

Рекомендовано Вченою радою Факультету східних мов (протокол № 7 від «26» серпня 2026 р.)

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ І СТРУКТУРА КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

1.1. Поняття і мета курсового проєкту

1.2. Загальні вимоги для написання курсового проєкту

1.3. Обрання та затвердження теми курсового проєкту

1.4. Організаційні вимоги щодо курсового проєкту

1.5. Термін подачі курсового проєкту

ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

2.1. Етапи виконання курсового проєкту

2.2. Визначення цілей та завдань дослідження

2.3. Написання курсового проєкту

2.4. Врахування зауважень керівника та остаточне оформлення курсового проєкту

ПРОЦЕДУРА ЗАХИСТУ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

3.1. Академічна доброчесність.

3.2. Захист курсового проєкту.

3.3. Помилки, яких необхідно уникати при написанні та оформленні. Шкала відповідності оцінок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

Додаток А. Зразок оформлення титульної сторінки курсового проєкту

Додаток Б. Приклад оформлення змісту курсового проєкту.

ВСТУП

Важливою складовою підготовки у закладах вищої освіти висококваліфікованих фахівців є науково-дослідна робота студентів, яка включає в себе засвоєння методики організації науково-дослідної роботи та роботу над науковим дослідженням під керівництвом викладачів з числа науково-педагогічних працівників факультету східних мов.

В освітньо-професійних програмах першого (бакалаврського) рівня вищої освіти однією з основних форм дослідження є написання та підготовка курсового проєкту. Курсовий проєкт передбачає систематизацію, закріплення та розширення теоретичних знань, ознайомлення з методами дослідження, обґрунтування результатів власного дослідження.

Пропоновані методичні рекомендації допоможуть студентам дотримуватися вимог структурування й написання курсових проєктів при оформленні основного тексту, додатків, списку використаних джерел та якісно підготуватися до захисту результатів дослідження. Зміст рекомендацій викладено згідно з логікою дослідницької діяльності та з орієнтуванням студентів на формування власного наукового стилю оформлення дослідження задля дотримання академічної доброчесності.

ПОНЯТТЯ І СТРУКТУРА КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

1.1. Поняття і мета курсового проєкту

Курсовий проєкт – це письмова робота студента з навчальної дисципліни, яка передбачена навчальним планом як обов'язкова складова навчального процесу. Курсова робота зараховується як окремий модуль, і на неї поширюються всі положення рейтингової системи оцінювання набутих студентами знань та вмінь, визначених робочою навчальною програмою дисципліни.

Виконання і захист курсового проєкту дозволяють визначити рівень теоретичної і практичної підготовки студента, його вміння самостійно працювати з науковою літературою, правильно аналізувати та узагальнювати навчальний матеріал. Курсовий проєкт повинен відповідати сучасному рівню відповідної галузі науки.

Метою курсового проєкту є:

- систематизація, поглиблення і закріплення теоретичних і практичних знань;
- вироблення вмінь і навичок застосовувати набуті знання при розв'язанні конкретних завдань;
- формування розуміння існуючих у відповідній галузі науки науково-практичних проблем і набуття вміння їх розв'язувати;
- оволодіння методикою наукового дослідження при вирішенні проблемних питань, які досліджуються в курсовому проєкту, узагальнення та логічний виклад матеріалу.

1.2. Загальні вимоги для написання курсового проєкту

Процес підготовки курсового проєкту можна умовно поділити на такі стадії: вибір теми курсового проєкту; складання плану курсового проєкту; збирання та аналіз джерел, необхідних для написання курсового проєкту; написання та оформлення курсового проєкту.

Курсовий проєкт повинен відповідати таким вимогам:

- бути цілеспрямованим, тобто присвяченим дослідженню однієї проблеми;
- логічно та послідовно структурованим за змістом;
- вирізнятися глибиною дослідження та повнотою висвітлення визначених питань;
- характеризуватися переконливістю аргументації викладених думок;
- володіти точністю і стислістю формулювань, конкретністю викладу матеріалу;
- виділятися обґрунтованістю висновків і рекомендацій;
- вирізнятися грамотністю оформлення пошукового апарату роботи.

1.3. Обрання та затвердження теми курсового проєкту

Тематика курсового проєкту розробляється кафедрами Факультету східних мов відповідно до навчального і робочого навчального планів. Пропонована тематика затверджується кафедрами в червні та подається на затвердження Вченою радою факультету. Зазначений перелік не є вичерпним. Студентам надається право вільного вибору теми роботи із запропонованого переліку, а також можливість пропонувати власні теми робіт. Студент має право запропонувати свою тему з обґрунтуванням доцільності її дослідження. Кожен студент обирає наукового керівника із переліку, що пропонує кафедра згідно поточного навантаження. При обранні керівника варто враховувати сферу наукових інтересів керівника та кількість студентів, яких він (вона) може взяти під керівництво відповідно до навантаження. У разі, якщо тематика роботи не співпадає з науковим доробком керівника, або ж у випадку, якщо обсяг студентів, яких він може взяти під керівництво, заповнено, студента буде направлено кафедрою до іншого керівника. Обраний науковий керівник здійснює науково-консультаційне керівництво роботою студента. При виборі теми необхідно враховувати, що в межах однієї форми навчання, як правило, не допускається виконання курсового проєкту за однією і тією самою темою двома чи більше студентами.

Назва теми повинна бути короткою і конкретно сформульованою. Вона має відповідати обраній спеціальності та суті вирішеної наукової проблеми (задачі), вказувати на мету дослідження і його завершеність, забезпечувати цілісність дослідження, єдність і логічний зв'язок усіх його методологічних характеристик і бути актуальною за новизною результатів дослідження. У формулюванні теми необхідно чітко визначати, діяльність якого суб'єкту буде досліджуватися.

Обрати керівника та визначитися з темою студенти повинні згідно графіку, затвердженого кафедрами, але не пізніше 01 жовтня.

1.4. Організаційні вимоги щодо курсового проєкту

1.4.1. **Обсяг**. Рекомендований обсяг курсової роботи має становити від 30 до 40 сторінок основного змісту (від ВСТУПУ до ВИСНОВКІВ включно). Рекомендовані орієнтири стосуються основного тексту курсової роботи і не поширюються на список використаних джерел та додатки. Допускається відхилення від зазначених орієнтирів у межах 10 відсотків. Якщо обсяг курсового проєкту перевищує вказані межі (40 сторінок основного тексту), це буде розцінено як недолік і буде знижено бал відповідно до критеріїв оцінювання. Якщо обсяг курсового проєкту менше 26 сторінок, така роботане допускається до захисту. Курсовий проєкт виконується українською мовою. Роботи обсягом 27-29 сторінок включно допускаються до захисту, проте при оцінюванні це буде зазначено як недолік з відповідним оцінюванням.

1.4.2. **Структура курсової роботи.**

Обов'язковими складовими курсового проєкту є:

1. титульний аркуш;
2. зміст;
3. вступ;
4. основна частина;
5. висновки;
6. список використаних джерел;

7. додатки (*за потреби*).

1.4.3. На титульному аркуші передбачено висвітлення таких позицій. Зразок титульної сторінки представлено у додатку А:

- найменування навчального закладу і його структурного підрозділу (факультету), де виконувалася робота;
- назва кафедри, на якій вона виконана;
- формулювання теми дослідження;
- назва та шифр спеціальності;
- назва та шифр освітньої програми;
- прізвище, ім’я, по батькові автора;
- курс, група, де навчається студент;
- науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім’я, по батькові наукового керівника;
- місто і рік виконання роботи.

1.4.4. **Зміст** роботи містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовок), окремо вступу, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків. Основні вимоги до формулювання найменувань окремих складових змісту курсової роботи: стисліcть, чіткість, точність, лаконічність, логічний зв’язок із суттю дослідження. Приклади оформлення змісту курсового проєкту представлено у додатку Б.

1.4.5. **Вступ**. У вступі обґрунтовується ***актуальність*** і науково-практичне значення обраної теми курсового проєкту, визначається його ***мета*** та ***завдання***, ***ступінь дослідженості*** обраної теми в науковій вітчизняній та зарубіжній літературі, ***об’єкт*** та ***предмет***, ***методи дослідження***, ***апробація***, ***структура*** курсового проєкту. Рекомендований обсяг вступу – 2-3 сторінки.

1.4.5.1. *Актуальність теми дослідження.*

Шляхом критичного аналізу, висвітлюючи головні, найбільш гострі суперечності між наявними теоретичними знаннями та практикою розв’язання досліджуваної

проблеми, окреслюють проблемну ситуацію та обґрунтовують актуальність і доцільність роботи. Висвітлення актуальності не повинно бути багатослівним. Досить кількома реченнями висловити головне – сутність проблеми, з чого й випливе актуальність теми. Проблема завжди виникає тоді, коли старе знання вже виявило свою неспроможність, а нове ще не набуло розвиненої форми. Таким чином, проблема в науці – це суперечлива ситуація, котра вимагає свого вирішення. Така ситуація найчастіше виникає внаслідок відкриття нових фактів, які явно не вкладаються у рамки колишніх теоретичних уявлень, тобто коли жодна з теорій не може пояснити щойно виявлені факти. Правильна постановка та ясне формулювання нових проблем часом має не менше значення, ніж їх вирішення.

По суті, саме вибір проблеми, якщо не цілком, то дуже великою мірою визначає як стратегію дослідження взагалі, так і напрямок наукового пошуку зокрема. Не випадково вважається, що сформулювати наукову проблему – означає показати вміння відокремити головне від другорядного, виявити те, що вже відомо і що досі невідомо науці з предмета дослідження. Актуальність теми слід сформулювати, починаючи такими словами: Актуальність дослідження зумовлена потребою… .

1.4.5.2. *Мета дослідження.*

У довідкових джерелах поняття *мета* (ціль) характеризується як певний орієнтир дослідження, спрямований на виявлення та аналіз актуальних проблем у певній галузі науки, поглиблення та систематизацію знань з певної теми. Мета передбачає розв’язання визначеної проблеми дослідження.

Мета дослідницького пошуку, зазвичай, описується через його кінцевий результат. Автор задає собі запитання: ***який результат я хочу одержати?*** Мету курсового проєкту не рекомендується формулювати як «Дослідження...», «Вивчення...», «Ознайомлення…», тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету. Замість цього краще використовувати «мета дослідження – розглянути…/вивчити і систематизувати…», «мета роботи – дослідити шляхи подолання…», «мета

дослідження полягає у виявленні особливостей…», «мета роботи – проаналізувати/порівняти…» тощо.

Важливо пам'ятати – мета має безпосередньо перегукуватися з назвою роботи!

1.4.5.3. *Завдання дослідження.*

Мета дослідження зумовлює його **завдання**. Щоб їх осмислити, дослідник повинен задати собі запитання: ***що потрібно зробити, щоб досягнути мети?*** Завдання дослідження можуть бути описані стандартизованими термінами: *визначити…, з'ясувати…, розкрити…, розробити…, обґрунтувати…, експериментально перевірити…, виявити…, перевірити…, проаналізувати…, удосконалити…, впровадити…, уточнити…, систематизувати…* тощо. Завдання зазвичай прописуються списком (нумерованим або без нумерації).

Отже, завдання курсового проєкту розглядаються як конкретизація її мети та певний алгоритм її досягнення.

1.4.5.4. *Об'єкт і предмет дослідження.*

З темою дослідження тісно пов'язані його об'єкт і предмет.

Об'єкт курсової роботи визначається як широка сфера дослідження, у межах якої виникає вектор для вивчення тієї чи іншої проблеми (тобто, предмет).

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта, є його частиною і конкретизацією. Таким чином, об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. Предмет дослідження, як і мета, має перегукуватися з назвою роботи.

Предмет дослідження тлумачиться як окремі властивості, характеристики об'єкта, які мають інтерес для науковця у зв'язку з проблемою, що вивчається. *Розмірковуючи над предметом дослідження*, можна віднайти відповідь на запитання: ***які властивості, аспекти, функції об'єкта розкриває це дослідження?*** Водночас, *прагнучи визначати об'єкт дослідження* варто замислитися над питанням: ***як можна назвати контекст, у межах якого розгортається вивчення предмету дослідження?***

1.4.5.5. *Методи дослідження.*

Метод наукового дослідження (від гр. *methodos* – спосіб пізнання) – це сукупність прийомів, принципів і правил для систематичного вивчення явищ дійсності, встановлення їх параметрів, структури та взаємозв'язків з метою досягнення мети дослідження.

У курсовому проєкті, зазвичай, застосовують:

- теоретичні методи – аналіз, синтез, узагальнення, класифікація, систематизація, тобто методи огляду наукових джерел з проблеми дослідження;
- емпіричні методи – спостереження, анкетування, опитування, бесіда, моделювання, експертне оцінювання, тестування, експеримент, тобто конкретні методи та методики дослідження (діагностичний інструментарій);
- методи обробки та аналізу даних – методи якісної та кількісної обробки, методи статистичного аналізу (статистичні критерії), тобто методи що доводять достовірність результатів дослідження.

У курсовому проєкті потрібно надати перелік використаних методів для досягнення поставленої в роботі мети. Перераховувати їх треба узгоджено зі змістом роботи, при тому, коротко та змістовно визначаючи, що саме досліджувалось тим чи іншим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме цих методів.

1.4.5.6. Далі по тексту зазначається **апробація роботи**. Апробація – це участь здобувача в наукових конференціях, підготовка наукових публікацій (тези або стаття), в яких висвітлено ті питання, дослідженню яких присвячено курсовий проєкт. Апробація – невід'ємна складова процесу виконання курсового проєкту. При зазначенні апробації вказується назва (тема) доповіді, виступу та конференції або тез (/статті), назва наукового заходу, місце та час проведення (/публікації) або вказується фахове наукове видання, в якому було опубліковано статтю.

1.4.6. **Основна частина** являє собою змістовне розкриття питань, які становлять предмет дослідження. Основна частина складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. У кінці кожного розділу окремим параграфом без розриву сторінки формулюються висновки зі стислим викладенням наведених у розділі наукових і практичних результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки від другорядних подробиць.

У розділах основної частини подають (орієнтовно):

- огляд літератури за темою дослідження та опис дослідженості обраної теми з висвітленням нерозкритих аспектів, що становлять актуальність роботи (перший розділ);
- виклад методики дослідження (перший параграф другого розділу);
- аналіз результатів дослідження (другий параграф другого розділу);

В огляді літератури студент окреслює основні результати наукових пошуків його попередників за своєю проблемою. Стисло, критично висвітлюючи раніше виконані роботи, студент повинен назвати ті питання, що залишились невирішеними і, отже, визначити своє місце у розв'язанні проблеми. Бажано закінчити цей розділ коротким резюме стосовно необхідності проведення досліджень у даній галузі. Загальний обсяг огляду літератури не повинен перевищувати 10 % обсягу основної частини роботи (до 3 сторінок).

У процесі написання аналізу літературних джерел слід за основу брати наступні фрази і вирази (*імена та прізвища науковців подано як зразок для оформлення посилань у тексті при аналізі досліджень науковців*):

- як зазначає Т. Скрипник [посилання на джерело], …;
- на думку К. Луцько [посилання на джерело], …;
- Н. Бабич зазначає, що…[посилання на джерело];
- аналіз наукових, методичних і нормативних джерел з проблеми дослідження показав, що …;

- зараз зростає роль і якість досліджень, спрямованих на пошук ефективних шляхів організації і впровадження …… (Дж. Деппелер, В. Засенко, А. Колупаєва, Т. Лорман, І. Луценко, Н. Софій, О. Таранченко, Л. Флоріан, Д. Харві та ін.). Так, зазначеними авторами розроблено …;
- провідна роль у розробленні … належить науковцям (ПІ);
- аналіз наявних практик дає змогу виокремити …;
- ми обрали для аналізу кілька методологічних / методичних підходів;
- значущими для нашого дослідження є також такі методологічні підходи, як …;
- згідно з науковими педагогічними розвідками можна стверджувати, що …;
- науковці (Е. Данілавічютє, А. Колупаєва, О. Таранченко) долучились до розроблення …;
- вагомий внесок у розроблення … зроблено вітчизняними науковцями (ПІ);
- результати науково-дослідної діяльності з вивчення проблеми … презентовано у монографії …;
- концептуальні засади … представлено у наукових розвідках Е. Данілавічютє і С. Литовченко [посилання на джерело];
- значний внесок у розроблення … зроблено О. Таран [посилання на джерело];
- значний інтерес для наших наукових розвідок представляють результати дослідження К. Тичини [посилання на джерело], у якому описано …;
- ми повністю погоджуємось з думкою М. Максимчук [посилання на джерело], що …;
- Г. Супрун у дисертаційному дослідженні дослідила особливості …[посилання на джерело];
- О. Федоренко, досліджуючи проблему …, визначила напрями та етапи, розробила методику …[посилання на джерело];

- Т. Хомик розробила та науково обґрунтувала концепцію….[посилання на джерело];
- Н. Лопатинська визначила та обґрунтувала …[посилання на джерело];
- здійснений нами аналіз досліджень і публікацій свідчить, що проблема становлення і розвитку інклюзивної освіти цікавить чимало зарубіжних (K. Black-Hawkins, J. Deppeler, T. Loreman, L. Florian, R. Smith) і вітчизняних (В. Бондар, І. Демченко, С. Миронова, Н. Назарова, З. Шевців та ін.) вчених.

Другий розділ присвячується аналізу стану об'єкту дослідження та практичним аспектам реалізації досліджуваної теоретичної проблеми, рекомендації та пропозиції щодо її вирішення та перспективи подальших досліджень. Розділ має практичний характер: на прикладах, зібраних автором із джерел оригінального ілюстративного матеріалу, показуються характеристики об’єкту дослідження, подається розгорнута аргументація, доводиться або спростовується робоча гіпотеза роботи.

1.4.7. **Висновки**. У авторських висновках до роботи (3-4 сторінки), необхідно подати чіткі та конкретні результати виконаного дослідження, вони мають відображати відповіді на завдання, поставлені у вступі. Висновки повинні бути чітко пов’язані із завданнями, які автор ставив у своїй роботі, і розкривати, як ці завдання вирішені. Якщо було поставлено 3-4 завдання, то повинні бути сформовані 3-4 чітких результатів (висновків), які відповідають цим завданням. У висновках можна подати і рекомендації стосовно подальших досліджень з теми, якщо автор ставить собі таку мету.

Приклади фраз, які використовують при написанні висновків (зазвичай за допомогою цих фраз починається речення):

- У розділі представлено …;
- Проаналізовано сучасний стан…;
- Розглянуто зарубіжний досвід …;
- Згідно мети нашого дослідження …;
- Відповідно до завдань, які були поставлені перед нами в даному дослідженні, нами було …;

- Досліджено …;
- З’ясовано, що …;
- Виявлено, що …;
- Здійснено аналіз …;
- Проаналізовано сучасний стан теорії та практики … в Україні та окреслено їхній вплив на …;
- Описано теоретичні та практичні здобутки вітчизняних науковців у контексті …;
- Вивчено дослідження, присвячені проблемі …;
- З’ясовано значний інтерес науковців до …, проте не виявлено жодного ґрунтовного дослідження з проблеми …;
- Здійснений нами аналіз …;
- Науково обґрунтовано, розроблено та експериментально перевірено систему (елементи системи, методику, систему вправ тощо)…;
- Запропоновано…;
- Охарактеризовано ….;
- Окреслено суть …;
- Розроблений комплекс критеріїв і показників сформованості … надав можливість оцінити ефективність системи;
- Результати теоретико-експериментального пошуку підтвердили, що … .

1.4.8. **Список використаних джерел**. У списку наводяться джерела, на які зроблені посилання в курсовому проєкті, а також ті, які були опрацьовані при написанні курсового проєкту, при цьому слід дотримуватися вимог стосовно назви джерел та послідовності їх розміщення у списку.

Перелік публікацій складається за алфавітним порядком прізвищ авторів або заголовків (в разі відсутності автора – за назвою книги, збірників тощо) згідно з чинними нормами бібліографічного опису. Видання, надруковані кирилицею, передують тим, які видані іншими алфавітами (латиницею, ієрогліфами тощо). Всі

іншомовні видання у списку наводяться мовою оригіналу. Нумерація у списку використаних джерел і досліджень є наскрізною.

Перелік публікацій оформлюється у стилі ДСТУ 8302:2015.

Належна підготовка бібліографічного опису списку використаних джерел та літератури демонструє і підкреслює здатність конкретного студента відшукати максимальну (принаймні необхідну) кількість спеціальної літератури (як загальновідомої, так і тієї, з якою працює вузьке коло спеціалістів) із визначеної проблематики.

Мінімальна кількість опрацьованих джерел – 20.

1.4.9. **Додатки**. До додатків, за необхідності, доцільно включати допоміжний матеріал: опис дослідницьких програм, інструкції та методики вирішення наукових завдань; комплекси вправ, конспекти занять тощо; допоміжні ілюстрації; оригінал тексту перекладу, власне текст перекладу, діаграми, графіки та таблиці, що перевищують за розміром третину сторінки. Додатки не враховуються до основного обсягу роботи.

Кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Ґ, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад, «Додаток А», «Додаток Б». Якщо додаток у роботі лише один, він позначається як Додаток А. При оформленні додатків окремою частиною (добіркою) на титульному аркуші під назвою магістерської роботи друкують великими літерами слово «ДОДАТКИ».

1.4.10. **Форма виконання**. Курсовий проєкт виконується на стандартних аркушах паперу формату А4 (210 мм х 297 мм) з розміщенням тексту лише на одному боці аркуша (при фізичному друці) та з дотриманням відповідних технічних вимог щодо розміщення тексту та встановлених правил щодо посилань на джерела. Зазначений

вище обсяг роботи передбачає, що друк здійснюється на комп'ютері з використанням шрифтів текстового редактора Word з дотриманням наступних технічних параметрів:

- Основний шрифт роботи – Times New Roman;
- Шрифт для китайської мови – SimSun, для японської – MS Mincho (MS明朝);
- розмір шрифту – 14; для китайської мови – 14, для японської – 12 ;
- міжрядковий інтервал – 1,5;
- поля: ліве – 20 мм, праве – 10 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм;
- абзацний відступ 125 мм;
- вирівнювання тексту – по ширині;
- між словами в тексті допускається один пробіл, по одному пробілу з обох боків знаку тире, кома та крапка ставляться одразу після слова без пробілу, після них ставиться пробіл перед наступним словом; на початку абзацу пробілів не повинно бути; у кінці кожного речення має бути поставлено крапку;
- слід розрізняти тире (–) й дефіс (-). Дефіс – це знак, що з'єднує частини складних слів. Під час друку має позначення маленької горизонтальної рисочки (-) та не відокремлюється від слів пробілами. Тире – це розділовий знак, що вживається для позначення прямої мови, пауз, перед *це (це є), оце, то, ось (це) означає*. Тире в тексті обов'язково з обох боків відділяють пробілами. У роботі потрібно використовувати тільки «середнє тире» (–) (Alt+0150); дати потрібно подавати через тире без пробілів;
- скорочення типу *80-ті*, *2-го* потрібно друкувати через нерозривний дефіс (одночасне натискання клавіш Ctrl+Shift+Дефіс);
- варто використовувати скорочення – рік (р.), роки (рр.) (напр.: 2001–2022 рр., 2010 р.); перед скороченнями *р., рр., ст.* необхідно ставити нерозривний пробіл; якщо дати наводяться в дужках, то «рр.» писати не треба;

- потрібно відділяти нерозривним пробілом (одночасне натискання клавіш Ctrl+Shift+Пробіл): знаки й літери на позначення томів, частин, параграфів, пунктів, номерів сторінок, років тощо від наступної цифри; ініціали та прізвище; скорочення після переліків (типу *і т. п., і т. д.*), перед іменами та прізвищами (п. Наталка, ім. В. Винниченка), перед географічними назвами (м. Чернівці, с. Моринці, р. Золота Липа);
- лапки слід використовувати парні («»), в однаковому стилі по всьому тексту;
- апостроф має виглядати так: ’ (Alt+0146);
- шрифт друку повинен бути чітким, середньої жирності;
- щільність тексту курсової роботи повинна бути однаковою, в тексті не має бути пробілу між абзацами.

Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами з вирівнюванням «по центру». Основний текст розміщується з нового абзацу після назви заголовку. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу, вирівнювання «по ширині». Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Основний текст розміщується з нового абзацу після назви заголовку. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Основний текст розміщується в тому ж рядку після назви підпункту після крапки.

Кожну структурну частину курсового проєкту треба починати з нової сторінки. До загального обсягу курсового проєкту не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та рисунки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів роботи підлягають суцільній нумерації.

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків (малюнків), таблиць, формул подають арабськими цифрами без знаку №.

Першою сторінкою курсового проєкту є титульний аркуш, який включають до загальної кількості сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому нижньому куті сторінки без крапки в кінці. Такі структурні курсового проєкту, як зміст, вступ, висновки, список використаних джерел не мають порядкового номера. Нумеруючи розділи, їх номера ставлять після слова «РОЗДІЛ» (великими літерами без абзацного відступу з вирівнюванням «по ширині»), крапку після номера не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу (великими літерами без абзацного відступу з вирівнюванням «по ширині»). Підрозділи нумеруються у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок підрозділу. Номер пункту складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу та номера пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера пункту повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.1.» (перший пункт третього підрозділу другого розділу).

1.5. Термін подачі курсового проєкту

Термін подачі курсового проєкту встановлюється кафедрою відповідно до графіків навчального процесу та самостійної роботи студента на поточний навчальний рік. Виконаний курсовий проєкт подається студентом на кафедру не пізніше як за два тижні до початку заліково-екзаменаційної сесії. Якщо курсовий проєкт виконаний невірно, з серйозними недоліками, то він повертається для повної або часткової доробки, відповідно до вказівок наукового керівника. Готуючись до захисту курсової роботи, студент має з’ясувати характер зроблених зауважень і підготувати на них відповіді.

Всі етапи написання курсового проєкту від обрання теми і до захисту включно відбуваються в узгодженні з науковим керівником задля забезпечення своєчасного та якісного їх виконання.

Орієнтовний графік виконання курсового проєкту		
Вид роботи	Відповідальні за своєчасне виконання	Строки виконання
Затвердження орієнтовної тематики курсових проєктів на наступний навчальний рік на засіданнях відповідних випускових кафедр	випускові кафедри	***червень***
Затвердження орієнтовної тематики курсових проєктів на наступний навчальний рік Вченою радою Факультету	факультет	***червень***
Обрання наукового керівника із запропонованих кафедрою	студенти, завідувачі кафедр	***не пізніше кінця вересня***
Обрання студентами теми курсового проєкту із погодженням з науковим керівником	студенти, наукові керівники	***не пізніше кінця вересня***
Затвердження обраних тем на засіданнях відповідних випускових кафедр	випускові кафедри	***жовтень***
Затвердження обраних тем на Вченою радою Факультету	факультет	***жовтень***
Розробка первинної структури роботи та підбір орієнтовного списку джерел	студенти, наукові керівники	***не пізніше кінця листопада***
Написання Вступу до курсового проєкту	студенти, наукові керівники	***не пізніше кінця грудня***
Написання Розділу 1 курсового проєкту	студенти, наукові керівники	***не пізніше кінця січня***
Написання Розділу 2 курсового проєкту	студенти, наукові керівники	***не пізніше кінця лютого***
Написання висновків,	студенти, наукові керівники	***не пізніше кінця березня***

остаточне оформлення та подача курсового проєкту на відповідні випускові кафедри		
Проходження перевірки на виявлення коефіцієнта текстових збігів та отримання звіту перевірки	студенти, наукові керівники	***початок квітня***
Апробація курсового проєкту (участь в науковій конференції з написанням тез в рамках теми курсового проєкту або публікація статті у фаховому виданні на тему, що корелюється з темою курсового проєкту	студенти, наукові керівники	***не пізніше квітня (до передзахисту)***
Передзахист курсового проєкту	студенти, наукові керівники, кафедри	***не пізніше кінця квітня***
Захист курсового проєкту	студенти, наукові керівники, кафедри	***травень***

ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

2.1. Етапи виконання курсового проєкту

Після затвердження теми курсового проєкту та призначення керівника студент приступає до її виконання. Як правило, виконання курсового проєкту включає такі етапи:

І. Методологічний:

- вибір теми та її затвердження;
- обґрунтування актуальності теми;
- формулювання проблеми, визначення об’єкту і предмету, мети і завдань дослідження;

- складання поетапного плану виконання курсового проєкту;
- опрацювання літературних джерел;
- формулювання основних понять (категоріального апарату).

II. Тактичний:

- збирання фактичного матеріалу;
- обробка матеріалу із застосуванням сучасних методів наукових досліджень;
- написання першого варіанту тексту всієї роботи, подання його на ознайомлення керівнику;
- усунення недоліків і доопрацювання роботи з урахуванням рекомендацій наукового керівника;
- підготовка остаточного варіанту тексту, чистове оформлення курсового проєкту.

III. Процедурний:

- презентування курсового проєкту на кафедрі;
- подання електронної версії роботи для перевірки на плагіат. Здобувач несе персональну відповідальність за наявність академічного плагіату у курсовій роботі.

2.2. Визначення цілей та завдань дослідження

2.2.1. Цей етап виконання курсового проєкту має на меті з’ясування та встановлення кола питань, які мають бути в ній розглянуті. Для цього студент повинен опрацювати основні теоретичні джерела з теми курсового проєкту, проконсультуватися з керівником і сформулювати конкретні питання, які, на його думку, мають становити основний зміст курсового проєкту.

2.2.2. Результатом цього етапу має бути складений у встановленій формі і погоджений з керівником план курсового проєкту.

2.3. Написання курсового проєкту

2.3.1. Відповідно до розробленого і погоджено з керівником плану, студент чітко і логічно висвітлює кожне питання. При цьому він, як правило:

1) наводить і розглядає різні погляди щодо спірних проблем окремими науковцями та практичними працівниками;

2) визначає свою позицію щодо спірних проблем, підтримуючи одну чи кілька з висловлених точок зору або формулюючи свою власну точку зору з наведенням відповідних аргументів;

3) аналізує відповідні положення нормативних актів чи першоджерел.

Окрему увагу слід приділити процесу збору матеріалу. Після узгодження плану роботи з науковим керівником починається наступний етап, пов’язаний із пошуком та послідовним опрацюванням матеріалу, який становить собою основу тексту курсового проєкту та має містити результати дослідження. Початкова робота над збором матеріалу передбачає поглиблене вивчення *наукової, фахової, експертної літератури* та відповідних темі роботи *офіційних документів, статистичних звітів, інших офіційних даних*. Матеріал варто шукати відповідно до теми/проблеми, якому має бути присвячений конкретний підрозділ відповідного розділу.

Збір матеріалу варто починати з виявлення сутності базових понять про процеси та явища, які досліджуватимуться у курсовому проєкті. Наприклад, якщо тема роботи пов’язана з вивченням “мовної картини світу” у певній країні, то варто з’ясувати які існують інтерпретації цього поняття у фаховій літературі, порівняти ці тлумачення, визначитися з тим варіантом, який здається найбільш вдалим в рамках розробки обраної теми дослідження.

У процесі пошуку, збору та обробки інформації, співставленні фактів та даних, варто фіксувати походження цієї інформації. Для цього радимо робити посторінкові посилання, які на фінальному етапі роботи над текстом мають бути оформлені відповідно до вимог стандарту ДСТУ 8302:2015.

Матеріали для написання курсової роботи можна шукати у науковій бібліотеці Київського університету імені Бориса Грінченка http://library.kubg.edu.ua/, її репозитарії. Також варто звернутися до літератури та інформаційних ресурсів Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського. На сайті цієї бібліотеки http://nbuv.gov.ua/ можна знайти як каталоги тих публікацій, які є у самій бібліотеці (доступні для роботи у читальних залах та на абонементі), так і повнотекстові матеріали, доступні онлайн.

При роботі з пошуком джерел у мережі Інтернет варто звертати увагу на походження інформації. Для роботи над збором матеріалу варто звертатися до офіційних веб-сайтів. Варто уникати сайтів, які передруковують інформацію без вказання джерела її походження, де не вказується дата матеріалу або дата події, містять інформацію, яку не можна перевірити за іншими джерелами, або розважальний контент.

2.3.2. При використанні в курсовому проєкті нормативних матеріалів, теоретичних положень інших авторів, студент повинен посилатися на відповідні джерела. Ці посилання забезпечують фактичну вірогідність відомостей про документ, що цитується, дають можливість ознайомлення з документом, одержання уявлення про його зміст, обсяг. Посилатися потрібно на останні видання публікацій. Не допускаються так звані «запозичення», коли матеріали чи положення видаються за власний доробок студента. Не можна також допускати суцільного цитування відповідних джерел чи іншого їх надмірного використання, коли «питома вага» такого використання в курсовому проєкті перевищує 50 відсотків.

Під час написання роботи студент має покликатися на джерела, матеріали, окремі результати з яких наводяться в курсовому проєкті, або на ідеях і висновках яких розробляються проблеми, завдання, питання, вивченню яких присвячена робота. Це дає можливість перевірити вірогідність інформації, допомагає з'ясувати її зміст тощо.

Покликання в тексті роботи на **СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ** слід позначати порядковим номером за списком. Цей номер, а також (через кому) номер

сторінки(-ок), на якій(-их) знаходиться цитований матеріал, подається в квадратних дужках, наприклад [11, с. 15] або [11, с. 15-25].

Якщо описується праця загалом, то в дужках зазначено тільки її порядковий номер, наприклад: «... у праці О. О. Потебні «Думка й мова» [11]».

Для підтвердження власних аргументів через посилання на авторитетне джерело або для критичного аналізу тієї чи іншої наукової праці слід наводити цитати. Науковий етикет вимагає точного відтворення цитованого тексту.

Текст цитати починається і закінчується лапками. Цитата наводиться в тій граматичній формі, у якій вона подана в першоджерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручування авторського тексту. Пропуски позначаються трьома крапками. Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, він не зберігається.

Кожна цитата обов’язково супроводжується посиланням на джерело.

При згадуванні в тексті прізвищ ім'я ставиться перед прізвищем: О. Соколов, А. Ткаченко, І. Вихованець, а не Соколов О. В., Ткаченко А. О., Вихованець І. Р., як це прийнято в списку використаних джерел.

Приклади мовного матеріалу в роботі друкуються курсивом (без виділення жирним шрифтом).

Приклади лексичних одиниць китайською бажано транскрибувати, приклади більшого об’єму (речення, уривки тексту) транскрибування не вимагають. Як виключення щодо обов’язкового вказання транскрипції пін’їн – роботи, присвячені вивченню фонетичних особливостей китайської мови, аналізу формування аудитивних навичок тощо.

Питання транскрипції японської мови українською наразі залишається дискусійним в науковому дискурсі, тому такі випадки узгоджуються безпосередньо з науковим керівником в ході написання роботи.

Фрагменти тексту, що слугують ілюстративним матеріалом, друкуються курсивом. Елементи ілюстративного тексту, що потребують виділення, підкреслюються.

2.3.3. **Таблиці. Діаграми.**

Цифровий матеріал, як правило, повинен оформлятися у вигляді таблиць.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери і не підкреслюють.

Заголовки граф повинні починатися також з великої літери, підзаголовки – із маленької, якщо вони складають одне речення із заголовком, і з великих, якщо є самостійними.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті.

Заголовки граф повинні починатися з великих літер, підзаголовки – з маленьких, якщо вони складають одне речення із заголовком, і з великих літер, якщо вони є самостійними. Висота рядків повинна бути не меншою за 8 мм. Графу з порядковими номерами рядків до таблиці включати не треба.

Зразок

Таблиця 3.1.

Семантичні відношення між іменниками з рівноправними компонентами

№ з/п	Модель юкстапозитів	Тип відношень	Кількість юкстапозитів	Частка від загальної кількості, %
1.	Іменники-юкстапозити, утворені із сурядних словосполучень	Антонімійні відношення	19	24
2.	Іменники-юкстапозити, утворені за словотвірною моделлю сурядного типу	Співвідносні відношення	50	68,1
		Синонімійні відношення	10	7,9

Цифровий матеріал може подаватися й у вигляді діаграми. Діаграма є засобом наочного представлення даних. Вона полегшує порівняння цифрових даних,

зіставлення закономірностей і тенденцій розвитку. Діаграми є зручним засобом подання кількісних даних у презентації під час захисту роботи.

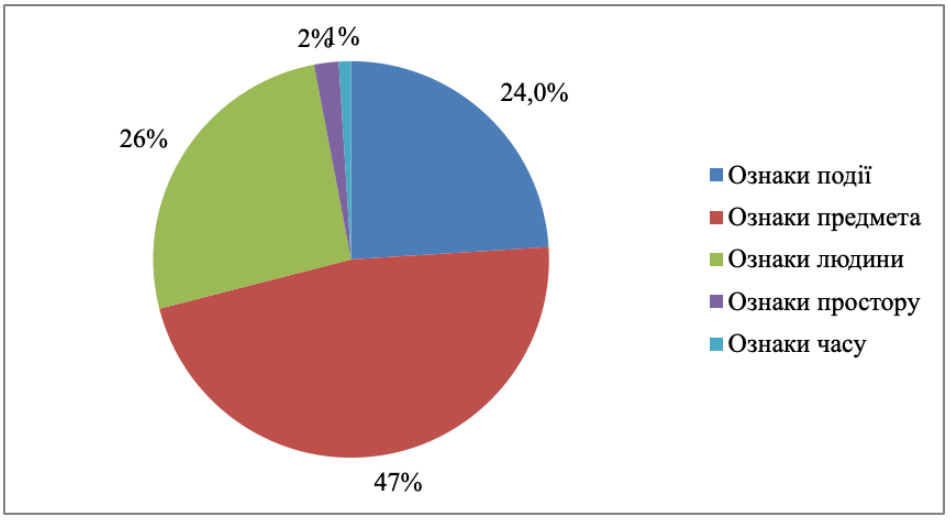
Назва діаграми представляє собою стислу характеристику зображеного. Діаграму доповнюють поясненням (легендою, що містить кольорові позначення деталей сюжету).

Номер діаграми та її назву друкують не жирним шрифтом і розміщують над діаграмою, пояснення – праворуч або ліворуч від діаграми.

Тип діаграми вибирають, виходячи з певного загального задуму.

Зразок

Діаграма 1. Частотность прикметників у тексті корпусу

2.3.4. **Ілюстрації**

Ілюстрації (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти), розмір яких не перевищує 0,3 формату А4, можна подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

Ілюстрація, розміри якої більші за формат А4, враховують як одну сторінку й розміщують у **ДОДАТКАХ** з відповідними покликаннями на них у тексті.

Ілюстрації позначають словом «Рисунок» (скорочено) і нумерують послідовно в межах розділу, тобто номер ілюстрації повинен складатися з порядкового номера ілюстрації - «Рис. 1.».

Ілюстрації повинні мати точну та коротку назву, яку розміщують після номера ілюстрації. У деяких випадках ілюстрації доповнюють окремими поясненнями. Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Наприклад, «Рис. 1. Обкладинка першого видання поеми «Енеїда» І. Котляревського».

Якість ілюстрацій повинна забезпечувати їхнє чітке відтворення.

NB! На всі таблиці, діаграми та ілюстрації роботи повинні бути покликання в тексті, у цьому разі слово «таблиця / діаграма / рисунок» у тексті пишуть скорочено, наприклад: [табл. 1], [рис. 2]. У повторних покликаннях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочено слово «дивись», наприклад: [див. табл. 3].

2.3.5. **Оформлення списку використаних джерел**

Література у списках подається в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, спочатку кирилицею, потім – латиницею, потім – відповідною східною мовою.

Бібліографічний опис літератури укладають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи. Необхідну інформацію можна отримати з таких стандартів: ДСТУ 8302:2015.

Покликання в тексті роботи на **СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ** оформляють у квадратних дужках, вказуються порядковий номер за списком та номер сторінки. Наприклад: [5, с. 36].

2.4. Врахування зауважень керівника та остаточне оформлення курсового проєкту

Студент повинен врахувати сформульовані науковим керівником конкретні зауваження. Залежно від характеру та змісту зауважень він виправляє мовознавчі,

літературознавчі, перекладознавчі, стилістичні та орфографічні помилки, доповнює курсовий проєкт новими положеннями, уточнює чи змінює свою позицію щодо спірних проблем тощо. Після цього за погодженням з керівником студент може передати йому для ознайомлення другий (повторний) варіант своєї курсового проєкту або лише тих його частин (фрагментів), до яких були зроблені найбільш істотні зауваження. Результатом цієї роботи має бути остаточний варіант курсового проєкту, погоджений з керівником і оформлений відповідно до встановлених вимог. Разом з відгуком керівника він подається на кафедру.

Таблиця 1

Зведена таблиця вимог до оформлення курсового проєкту

Вид роботи	**Обсяг**	**План**	**Понятійний апарат**	**Змістове наповнення**	**Список використаних джерел**
Курсовий проєкт	30-40 ст.	-титульний аркуш; - зміст; - вступ; -основна частина (*короткий опис базових понять дослідження, опис методики дослідження та результатів*); - висновки; - список використаних джерел; - додатки (*за необхідності*)	Актуальність Мета Завдання Об'єкт Предмет Методи дослідження	Дослідження проблеми містить оригінальні, нові, сучасні результати або методики дослідження; розширює, але не повторює знання якої-небудь специфічної області	Кількість зазначених джерел визначається відповідно до мети та завдань роботи, але не менше ніж 20; розміщується за алфавітом

ПРОЦЕДУРА ЗАХИСТУ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

3.1. Академічна доброчесність

Відповідно до Положення про академічну доброчесність науково- педагогічних, наукових, педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти Київського столичного

університету імені Бориса Грінченка (наказ від 21.03.2024 №254) порушеннями академічної доброчесності вважається:

- академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- фабрикація – вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- фальсифікація – свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;
- списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання;
- обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація та списування.

Відповідно до пункту 3.4. Положення про академічну доброчесність науково-педагогічних, наукових, педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти Київського університету імені Бориса Грінченка, запобігання академічному плагіату у курсових роботах полягає у здійсненні технічної перевірки за допомогою спеціалізованих програмних засобів, що використовуються в Університеті, та експертної оцінки щодо відсутності/наявності академічного плагіату.

Відповідно до пункту 4.2. Положення про організацію освітнього процесу в Київському столичному університеті імені Бориса Грінченка від 26 вересня 2024 року (протокол №12), введеного в дію наказом від 30.09.2024 №757 (зі змінами внесеними згідно з рішенням Вченої ради Університету: від 26 грудня 2024 року (протокол №15) введеним в дію наказом від 26.12.2024 №986 від 29.05.2025 (протокол №5) введеного в дію наказом від 29.05.2025 №345), перед захистом курсові роботи *проходять*

обов'язкову перевірку за допомогою спеціалізованих програмних засобів, що використовуються в Університеті, та експертну оцінку щодо відсутності/наявності академічного плагіату. Відповідно до результатів автоматизованої перевірки тексту гранично допустима частка оригінальності не може бути меншою 75%, а на усі запозичення повинні бути посилання.

3.2. Захист курсового проєкту

Захист курсового проєкту відбувається в присутності комісії і наукового керівника та проходить за процедурою, яка передбачає: виступ студента (до 10 хвилин), у якому здобувач має наголосити на ***меті та завданнях*** роботи з ***обґрунтуванням актуальності*** обраної теми, ***об'єкту і предмету дослідження***, надати ***оцінку стану наукової розробки проблеми***, висвітлити ***основні висновки*** по роботі. Відповіді студента мають бути конкретними, змістовними, лаконічними та науково обґрунтованими.

Присутні на захисті можуть задавати питання лише за темою роботи. Відповідаючи на питання, студент може використовувати текст свого виступу, ілюстративний матеріал, пояснювальну записку, робочі записи.

Результати захисту курсового проєкту оцінюються за модульно-рейтинговою системою, визначеною робочою навчальною програмою дисципліни. Оцінка заноситься до залікової книжки студента. Студенти, які не виконали або не захистили курсовий проєкт, не допускаються до семестрового контролю.

Результати захисту студентами курсового проєкту щорічно заслуховуються на засіданні кафедри. Курсові проєкти зберігаються на кафедрі протягом одного року, потім списуються в установленому порядку. Роботи, що мають наукову і практичну цінність, рекомендуються кафедрою для написання студентом магістерської роботи з даної теми.

3.3. Помилки, яких необхідно уникати при написанні та оформленні

1. Зміст розкриває тему лише частково (фрагментарно).

2. Сформульовані розділи (підрозділи) не відбивають реальну проблемну ситуацію, стан об’єкта дослідження.

3. Мета дослідження не пов’язана з проблемою, сформульована абстрактно і не підбиває специфіки об’єкта і предмета дослідження.

4. Робота становить компіляцію або плагіат.

5. Відсутній усебічний аналіз сучасної наукової літератури (за останні 5-10 років) з теми дослідження.

6. У висновках до розділів не відображено узагальнених результатів завдань дослідження.

7. Кінцевий результат і загальні висновки не відображають мети дослідження.

8. У роботі немає посилань на першоджерела або вказуються не ті, з яких використано інформацію.

9. Теоретична частина роботи складає більшу частку її загального обсягу.

10. Додатки подано довільно, і вони не мають суттєвого доказового навантаження.

11. Бібліографічний опис джерел у списку використаної літератури наведено довільно, без дотримання вимог державного стандарту.

12. Обсяг та оформлення роботи не відповідають вимогам, виконання неохайне, з помилками.

3.4. Критеріїоцінювання курсового проєкту

У процесі захисту курсовий проєкт оцінюється відповідно до таких критеріїв:

- узгодженість структурних компонентів роботи (теми, предмету, мети, завдань, теоретичної та практичної частини, висновків);
- глибина знань здобувача щодо досліджуваної проблеми;
- уміння проводити науково-дослідну роботу, вести дискусію, обґрунтовувати власний погляд на проблему дослідження, відповідати назапитання;
- відповідність оформлення роботи встановленим вимогам;
- дотримання норм академічного письма;
- наявність навичок самоорганізації, адаптивності та відповідальності під час науково-дослідницької роботи.

Оцінювання результатів захисту робіт здійснюється за 100-бальною шкалою оцінювання та відповідною рейтинговою оцінкою:

Шкала відповідності оцінок

Рейтин-гова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	**90 – 100 балів**	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками
B	**82-89 балів**	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок
C	**75-81 балів**	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	**69-74 балів**	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності
E	**60-68 балів**	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	**35-59 балів**	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	**1-34 балів**	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

ДОДАТКИ

Додаток А. Зразок оформлення титульної сторінки курсового проєкту

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА ФАКУЛЬТЕТ СХІДНИХ МОВ
Кафедра китайської мови і перекладу

ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ В ХУДОЖНЬОМУ КИТАЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Курсовий проєкт

з напряму

підготовки

035.065.01 Мова і література (китайська)

курс, шифр групи,

Гурневич Катерини Михайлівни

Науковий керівник:
к. філ. н., доцент

Москальов Д.П.

Київ – 2027

Додаток Б. Зразок оформлення змісту курсового проєкту

ЗМІСТ

ВСТУП.....3
РОЗДІЛ 1. НАЗВА РОЗДІЛУ.....10
1.1. Назва підрозділу..... 10
1.2. Назва підрозділу..... 16
РОЗДІЛ 2. НАЗВА РОЗДІЛУ.....20
2.1. Назва підрозділу..... 20
2.2. Назва підрозділу..... 25
ВИСНОВКИ.....35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ..... 40
ДОДАТКИ.....44